

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/143/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115010895
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115010895.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obvinenej E. V., pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. januára 2016, o sťažnosti okresného prokurátora, proti uzneseniu Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.10.2015 sp.zn. 1T/76/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením samosudcu Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.10.2015 sp.zn. 1T/76/2015 bolo podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. v spojení s § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. zastavené trestné stíhanie obvinenej E. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX vo A., trvale bytom F. F., U., M. XXX/XX, pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

od 06.01.2015 do súčasnej doby nevypratala a neodovzdala byt č. X, na X. poschodí bytového domu na M. ulici XXX/XX vo U., okres F. F., ktorého vlastníkom je od 27.04.2015 spoločnosť M.V.K. Reality, s.r.o., so sídlom v Nitre, Štúrova 11 a ktorého vlastníkmi do 27.04.2015 boli K.. E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., R. XX a K.. Q. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., R. XX a to napriek tomu, že podľa rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 13C/145/2011-196 zo dňa 05.09.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 13C/145/2011-208 zo dňa 26.01.2015 právoplatným dňa 14.02.2015 jej bola uložená povinnosť predmetný byt vypratať a teda mala protiprávne užívať byt iného,

pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť okresný prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa sa nestotožňuje. Zdôraznil, že pri zániku nájmu bytu výpoveďou, zotrvanie v dome alebo v byte po výpovedi do času poskytnutia bytovej náhrady, nemožno považovať za neoprávnené užívanie, avšak v prípade, že je nájomcovi zabezpečený primeraný byt alebo bytová náhrada, ale nájomca ju neprijme, ďalšie užívanie bytu možno považovať za protiprávne. Poznamenal, že je nepochybné, že v danom prípade obvinená E. V. mala vedomosť o tom, že predmetný byt nie je v jej vlastníctve, pričom jej bolo dňa 21.12.2014 doručené vyhlásenie prenajímateľa o zabezpečení bytovej náhrady, avšak je nad rámec trestného konania pripustiť dokazovanie, či na predmetnom vyhlásení mal byť úradne osvedčený podpis alebo nie. Okrem toho aj z písomnej výpovede obvinenej E. V., označenej ako náhradné ubytovanie - stanovisko zo dňa 15.01.2015 je zrejmé, že si bola vedomá, že má povinnosť vypratať byt, že ho užíva bez právneho dôvodu, čím oprávnenej osobe bránila v užívaní tohto bytu. Vyslovil názor, že konanie obvinenej má povahu závažného excesu zo súkromnoprávných vzťahov, ktoré už zjavne presahuje ich

rámec a má povahu ignorácie právoplatného súdneho rozhodnutia, vydaného v civilnom konaní, a to úmyselného znemožňovania jeho realizácie, resp. jeho sťažovania. Ďalej dodal, že je nepochybné, že civilný súd rozhodol o povinnosti obvinenej E. V. predmetný byt vypratať a obvinená nikdy nenamietala formálnu úpravu listiny, označenej ako vyhlásenie prenajímateľa o zabezpečení bytovej náhrady zo dňa 15.12.2014. Sama obvinená svojím podaním zo dňa 15.01.2015 prenajímateľom oznámila, že z predmetného bytu sa vystaňuje do 30.04.2015, čo však neurobila, pričom napriek vedomosti o povinnosti uhrádzať mesačné nájomné spolu s nákladmi spojenými za užívanie bytu nevyvinula ani najmenšiu snahu, resp. neprejavila vôľu nájomné uhrádzať, čo vyplýva z výpovede svedka - poškodeného, K.. E. V..

Keďže boli podľa jeho názoru naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zák., navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnuté uznesenie a uložiť Okresnému súdu v Banskej Bystrici, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Týmto postupom zistil, že sťažnosť okresného prokurátora je prípustná a bola podaná oprávnenou osobou (§ 183 ods. 1, ods. 2, § 186 ods. 1 Tr. por.) a aj v zákonnej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.).

Zo spisového materiálu vyplýva, že prokurátorka Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici dňa 19.10.2015 pod sp.zn. 1 Pv 264/15-6601-10 v zmysle ust. § 234 ods. 1 Tr. por. podala na obvinenú E. V. obžalobu pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnej obžalobe.

Samosudca Okresného súdu v Banskej Bystrici preskúmal podanú obžalobu, ako aj spisový materiál, ktorý sa k nej viaže a postupom podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. v spojení s § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. zastavil trestné stíhanie obvinenej, nakoľko dospel k záveru, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Rozhodnutie odôvodnil najmä tým, že v danom prípade neboli u obvinenej súčasne naplnené obligatórne podmienky - znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, pričom v tejto súvislosti poukázal najmä na uznesenie Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04.05.2015 sp.zn. 2Er/77/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12CoE/31/2015 zo dňa 16.09.2015, ktorým Okresným súd v Banskej Bystrici ako exekučný súd, exekúciu oprávnených K.. E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, A. a K.. Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, A., proti povinnej E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/XX, U., vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju, a to preto, lebo oprávnení si v danom prípade nespĺnili povinnosť vyplývajúcu v unesení dôkazného bremena, spočívajúceho v preukázaní zabezpečenia bytovej náhrady, ako vzájomnej povinnosti. Z predložených dôkazov okresný súd vyhodnotil, že vyhlásenie prenajímateľa o zabezpečení bytovej náhrady zo dňa 15.12.2014 je verejnou listinou, ktorá nespĺňa zákonom stanovené podmienky, nakoľko na verejnej listine absentuje odtlačok úradnej pečiatky, ako aj úradne osvedčené podpisy, pričom zákon vyžaduje, aby úradná listina obsahovala podpisy úradne osvedčené, ako aj odtlačok úradnej pečiatky alebo podpisy úradnej osoby. Keďže na verejnej listine absentujú tieto skutočnosti, súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, a preto v danom prípade nemôže ísť o protiprávne užívanie bytu iného tak, ako to predpokladá § 218 ods. 1 Tr. zák. Okrem toho poukázal aj na ust. § 7 ods. 1 Tr. por., § 8, ako aj § 712c veta prvá Zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov a nakoniec aj na ust. § 5 ods. 1 a ods. 4 zák. č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov, súvisiacich s nájmom bytov a s nebytovými náhradami v znení neskorších predpisov.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa tým, že zastavil trestné stíhanie v danej trestnej veci postupoval správne a v súlade so zákonom.

Podľa § 7 ods. 1 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd posudzujú samostatne predbežné otázky, ktoré sa v konaní vyskytnú; ak je o takej otázke právoplatné rozhodnutie súdu, Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd"), Súdneho dvora Európskych spoločností alebo iného štátneho orgánu, orgány činné v trestnom konaní a súd sú takým rozhodnutím viazané, ak nejde o posúdenie viny obvineného.

Z vyššie uvedeného možno vyvodiť, že ak o predbežnej otázke právoplatne rozhodol iný orgán, orgán činný v trestnom konaní a súd posudzujú túto otázku samostatne len vtedy, ak ide o posúdenie viny obvineného.

Zo spisového materiálu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 05.09.2013 sp.zn. 13C/145/2011 spolu s opravným uznesením toho istého súdu zo dňa 26.01.2015 bolo rozhodnuté, že odporkyňa E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/XX, U., v právnej veci navrhovateľa: 1/ K.. E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., R. XX a navrhovateľky 2/ K.. Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., R. XX, je povinná vypratať byt č. X na X. poschodí obytného domu, nachádzajúci sa na M. ulici vo U., súpisné číslo XXX, orientačné číslo XX, postavené na parcele C-KN č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoría, v katastrálnom území U., obec U., okres F. F., zapísané na správe katastra F. F., na LV XXX, a to v lehote 15 dní od zabezpečenia náhradného ubytovania navrhovateľmi 1/ a 2/, pričom žiaden z účastníkom nemá právo na náhrady trov konania.

Vzhľadom k tomu, že povinná E. V. podľa názoru navrhovateľov nespĺnila svoju povinnosť, vyplývajúcu z rozsudku okresného súdu sp.zn. 13C/145/2011, oprávnení podali návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie uloženej povinnosti vypratania bytu, na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, číslo konania 13C/145/2011 zo dňa 05.09.2013, ale uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 2Er/77/2015 - 39 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.09.2015 sp.zn. 12CoE/31/2015 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. V dôvodoch okrem iného odvolací súd, ktorý potvrdil uznesenie okresného súdu uviedol, že súd prvého stupňa správne postupoval, keď exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju aplikujúc ust. § 57 ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v spojení s § 58 Exekučného poriadku z dôvodu, že oprávnení neuniesli dôkazné bremeno, spočívajúce v splnení podmienky alebo v splnení vzájomnej povinnosti. Ďalej dodal, že z predložených dokladov súd vyhodnotil, že vyhlásenie prenajímateľa o zabezpečení bytovej náhrady zo dňa 15.12.2014 je verejnou listinou, avšak nespĺňa zákonom stanovené podmienky, pretože na verejnej listine absentuje odtlačok úradnej pečiatky, ako aj úradne osvedčené podpisy, čo zákon vyžaduje, aby úradná listina obsahovala podpisy úradne osvedčené, ako aj odtlačok úradnej pečiatky alebo podpis úradnej osoby. Okrem toho odvolací súd na strane 3 uvedeného rozsudku doslova uviedol, že oprávnení si v danom prípade nespĺnili povinnosť vyplývajúcu v unesení dôkazného bremena, spočívajúceho v preukázaní zabezpečenia bytovej náhrady, ako ich vzájomnej povinnosti, čo im vyplývalo z rozsudku okresného súdu sp.zn. 13C/145/2011 zo dňa 05.09.2013 v spojení s opravným uznesením toho istého súdu zo dňa 26.01.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.11.2013.

Tak ako súd prvostupňový, aj súd odvolací posudzoval v zmysle § 7 ods. 1 Tr. por., či v danom prípade sa obvinená dopustila protiprávneho konania v zmysle podanej obžaloby aj napriek tomu, že zo strany poškodených nebola splnená povinnosť, vyplývajúca z uznesenia okresného súdu, a to zabezpečenie náhradného ubytovania z ich strany.

Odvolací súd dospel však k záveru, že túto povinnosť si poškodení nespĺnili, čo vyplýva aj z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.09.2015 sp.zn. 12CoE/31/2015, a preto obvinená sa nemohla dopustiť protiprávneho konania tak, ako jej to kládla obžaloba za vinu. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že obvinená v neskoršom štádiu konania vyhlásila, že predmetný byt dobrovoľne vyprace, pretože táto skutočnosť je vo vzťahu k rozhodnutiu okresného súdu, ako aj vo vzťahu k rozhodnutiu súdu odvolacieho, irelevantná.

Na záver odvolací súd poznamenáva, že v prípade, ak obvinená si neplní povinnosti, ktoré jej vyplývajú jednak z Občianskeho zákonníka, ako aj zo zákona č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov, súvisiacich s nájmom bytov a s nebytovými náhradami v znení neskorších predpisov, poškodení si môžu takto vzniknutú škodu uplatniť v rámci občiansko-súdneho konania.

Nakoľko odvolací súd sa v plnej miere stotožnil s názorom súdu prvostupňového, sťažnosť okresného prokurátora v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.